



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-10-28478 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר הועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה - גב' מימי גילוף, חינוך

חברת ועדה - גב' בת-שבע זידמן, עו"ס

מזכירת ועדה - גב' אביטל דהן

נציגת שב"ס - גב' מירב כהן בן-מוחה

המבקש

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד ראיד אלעובר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
- 4 1. האסיר מרצה מאסר ראשון למשך 7 וחצי שנים בגין עבירות הריגה, יידוי אבן לעבר כלי תחבורה
- 5 במטרה לפגוע בנוסע או במי שנמצא בקרבה וגרימת חבלה חמורה, כמבצע בצוותא יחד עם ארבעה
- 6 אחרים. מדובר באירוע בערב ראש השנה, 13.9.15, בו נהרג מר אלכס לבלוביץ' ז"ל, שנסע בכביש
- 7 המקשר את דרך חברון לשכונת ארמון הנציב בירושלים, שלעבר הרכב בו נסעו שתי נוסעות
- 8 נוספות, נזרקה אבן שמשקלה כ-1 ק"ג, למרחק של מטר, שחדרה לתוך חלון הנהג, גרמה למנוח
- 9 לאבד שליטה על הרכב, לסטות ימינה, להתנגש בעמוד חשמל ולאחר מכן בעץ. כתוצאה
- 10 מההתנגשות, נמנע בית החזה של המנוח על ידי הגה הרכב או על ידי כרית האוויר שנפתחה, וליבו
- 11 נקרע - דבר שגרם למותו. אחת הנוסעות נפצעה פציעות ברמת חומרה בינונית. ארבעת שותפיו של
- 12 האסיר יידו אבנים לעבר כלי רכב שנחזו להיות כלי רכב של ישראלים, כאשר את האבן הקטלנית
- 13 יידה דוויאת, בעת שהאסיר שימש כתצפיתן, אשר תפקידו להזהיר את שותפיו על בואם של כוחות
- 14 הביטחון למקום. מדובר בעבירות חמורות, מהחמורות שבספר החוקים.
- 15 2. התנהגות האסיר בכלא תקינה. אין לחובתו עבירות משמעת ואין לחובתו של האסיר חמ"ן שלילי.
- 16 על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א
- 17 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18) - להלן: ענין מנצור] ולא די בהתנהגות ללא דופי
- 18 כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח'
- 19 (27.11.18) - להלן: ענין צופי].



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-10-28478 פלוני נ' מדינת ישראל

3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ היא כללית, ללא התמקדות באסיר ובשאלה אם נשקפת ממנו מסוכנות. מקובלת עלינו גם טענת ב"כ האסיר כי הנתונים האמפיריים עליהם מבוססת חוות הדעת ולפיהן כ-55 אחוז מהעצורים משטחי יהודה ושומרון הם כאלה שכבר היו במעצר - לא מתייחסת לתושבי ירושלים. אולם נקבע בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון המדינה והציבור, אף ללא אותם נתונים אמפיריים המוציאים את תושבי ירושלים. על כן, יש להעניק לחוות דעת שב"כ משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי וענין מנצור].
4. האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות וכיום מדובר במי שהוא צעיר כבן 23. צודק ב"כ המבקש כי יש לתת לעובדה זו משקל, אולם על פי ההלכה הפסוקה, גם כשמדובר בצעיר שזה לו מאסרו הראשון, בגין עבירה שביצע בהיותו קטין - חומרת העבירה מהווה ראיה לכאורה לסיכון שיש בשחרורו [ראו והשוו רע"ב 4612/16 פלוני נ' ועדת השחרורים (25.07.16), ענין צופי וענין מנצור].
5. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים - לא ניתן לטעון שמדובר במעידה חד פעמית או במשובת נעורים. נפסק כי גם במקרה של יידוי אבנים - נקודת המוצא היא שנשקפת מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי]. זאת ועוד, בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בקביעת בית המשפט המחוזי שהאסיר, יחד עם שותפיו "צפו את האפשרות כי יידוי האבנים לעבר כלי רכב, בדרך שבה נעשה, עלול לגרום לתוצאה קטלנית" [ראו סעיף 12 לפסק דינו של כב' השופט שטיין בע"פ 1993/18 פלוני נ' מדינת ישראל (23.1.20) (להלן: פס"ד פלוני)]. לא זו אף זו, אלא שכב' השופט שטיין קבע בסעיף 13 בפס"ד פלוני כי הודעות המעורבים
- "מוכיחות שחמשת המעורבים עשו ביניהם סיכום מוקדם בנוגע למבצע נקמתי של יידוי אבנים, כולל תפקידיהם באותו מבצע; ואחר כך פעלו בהתאם לאותו סיכום. כל אחד מהם מיקם את עצמו אפוא במעגל הפנימי של מבצע העבירה העיקרית - דבר הנכון גם לגבי עיסא, חרף גילו הצעיר יחסית ולמרות היותו תצפיתן שלא נטל חלק ביידוי האבנים ... בדין אפוא קבע בית משפט קמא כי כל אחד מהמעוררים היה בגדר מבצע בצוותא חדא ... ומצאם אשמים בהריגת המנוח".**
6. עיינו עיון מעמיק בתיעוד הרפואי שהוצג על ידי בא כוח האסיר, אשר טען למען האסיר כל שנ ניתן היה לטעון. מהתיעוד הרפואי עולה כי בגיל 12 וחצי עבר האסיר ניתוח לב משמעותי, במהלכו נכרתה ממברנה תת אורטלית, כאשר לאחר הניתוח חובר למכונת לב ריאה. מספר שנים לאחר מכן סבל האסיר מקוצר נשימה, עייפות בריצה ואף התעלף בהליכה במאמץ. לימים גם נפגע בעין שמאל מענף. כב' השופט שטיין קבע בסעיף 17 לפס"ד פלוני, כי מצבו הרפואי של האסיר מצדיק



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 20-10-28478 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 הקלה בעונשו, כך שמצב רפואי זה מצא ביטוי בעונש שהושת על האסיר. זאת ועוד, שב"ס ציין כי
- 2 האסיר סובל ממחלה כרונית, אולם לא צוין וגם לא נטען כי מצבו הרפואי של האסיר מצדיק את
- 3 שחרורו המוקדם, בהתאם לסעיף 7 לחוק.
- 4 7. לא למותר לציין כי בית המשפט העליון ראה לנכון להקל בעונשו של האסיר גם בשל מצבו הרפואי
- 5 וגם בשל חלקו כתצפיתן, כפי שעולה מסעיף 16 לפס"ד פלוני.
- 6 8. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
- 7 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
- 8 9. מפי האסיר שמענו תחילה כי הוא מסתפק בדברי בא כוחו ולאחר מכן הוסיף ואמר שהוא מצטער
- 9 ומתחרט "על כל מה שקרה" וביקש הזדמנות נוספת. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים אלו
- 10 חרטה על המעשים שביצע - כפי שנקבע ב-עת"א 30452-01-21 מדינת ישראל נ' דארי (20.1.21)
- 11 "ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג
- 12 תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של ממש לאורך זמן". מדובר באמירה בודדת ומינורית, שספק
- 13 אם יש בה כדי ללמד שתפיסת עולמו של האסיר חדלה מלגלות עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון
- 14 המדינה. לא נעלמה מעינינו העובדה שהאסיר שילם את הפיצוי אולם גם בכך לא די כדי להצביע
- 15 על כנות החרטה ועל שינוי תפיסת העולם.
- 16 אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.
- 17 עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
- 18 3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
- 19 בשחרור מוקדם.
- 20
- 21 **בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו, בהינתן כי האסיר היה קטין בעת ביצוע העבירות, נוכח מצבו**
- 22 **הרפואי ונסיבותיו האישיות - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה.**
- 23
- 24 **ניתנה והודעה היום י"ד באייר התשפ"א, 26 באפריל 2021, במעמד הנוכחים.**

גב' מימי גילוי,
חברת ועדה

גב' בת שבע זידמן,
חברת ועדה

זהר דולב להמן,
שופט

מירב כהן בן מוחה,
נציגת שב"ס